

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI és VEGYES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetések fölvetetnek s egyes számok kaphatók helyben:

Muzsik és Parties könyv- és könyvnyomdájában, Schön A., Hecht M. könyvkeresked.-ben, Hay S. dohánytözséjében, valamint hirdetések s nyilvántartások egy fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban.

Egy szám 10 kr.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.

hatszáz házasz négyven
Egész évre 6 frt.
Fél évre 4
Negyed évre 2

Vidékre postán küldve:
Egész évre 9 frt. — kr.
Fél évre 4 50 kr.
Negyed évre 2 35 kr.

Néptanítóknek helyben:
Egész évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 50
Negyed évre 1 50

Néptanítóknek vidéken:
Egész évre 7 frt. — kr.
Fél évre 3 50
Negyed évre 1 75

Szerkesztési iroda és kiadóhivatal:
Csendes-utca, Tóth-féle házban,
hová minden a lap szemléi részét illető közlemény, az előfizetések és hirdetések is küldendők.
Bérmentesen leveleknek fogadjanak el. Kéziratok nem adatnak vissza.

Szerkesztési óriékozelm:
d. e. 11 óráig 12-ig és d. n. 5-től 6 óráig.

Az ismétlő fegyverek behozatala.

A mi Weindl-féle gyalogsági fegyverekről körül-belül 16 évi szakadatlan használat után a legközelebbi időben amúgy is új készlettel volnának okvetlenül pótlandók. A kérdés immár csak az, vajon az a fegyver legyen-e, avagy hozzá alkalmazkodjunk-e mi is a nyugati államok legtöbbje által immár elfogadott ismétlő rendszerhez.

A sajtó és különösen a magyar sajtó, nem késett az ismétlő fegyverek hátrányait a terv feltüntető megjelölés hangsúlyval illusztrálni. E hátrányok kétségkívül megvannak, habár egész bizonyosan távoiról sem oly mértékben, mint azt némelyek feltüntetni akarták. E fennfokozott hátrányokkal lehet szembe állítani egy egész sorozatot az oly előnyöknek, a melyek az ismétlő rendszer adaptálását elutasíthatatlan kötelességé teszik.

Az ily köteleesség az ily fontosságú kérdések eldöntésénél az új rendszer nyújtotta hátrányoknak és előnyöknek lekiismeretes mérlegelése, ép oly elutasíthatatlan követelménye a hazai elhatározásnak az, hogy e mérlegelés a legártalmatlanabb módon történjék. Már most a legalkalmasabb módja a mérlegelésnek az, hogy fölteszköz a lehetőséget egy oly hadjáratnak, a mely-

ben a mi gyalogságunk a maga egy töltésű fegyverével kénytelen volna szembe állani oly sereggel, a mely ismétlő fegyverekkel van ellátva.

Mi történnek ez esetben?
Az ellenség az ő ismétlő fegyvere által az u. n. hatályos tűz határain belül határozottan előnyben volna mihozánk képest. Ellenben a mi hadseregünk meg volna kímélve ama veszélytől, hogy a végeldöntés stadiumában már a gyakori tüzelés által izzóvá tett fegyverrel és erősen megfogyott töltényszerrel érje be: a mely veszélynek az ellenség ismétlő fegyverének természete folytán kétségtelenül ki volna téve. Az egy töltésű fegyver előnye a tűzi fegyelem könnyebb betartatása, az üres puffogatás elkerülése, a töltény készlettel való takarékoskodás lehetősége és ezzel együtt biztos módja annak, hogy az eldöntéssel meg nem fogyott töltény-készlet és meg izzóvá nem tett fegyver áll rendelkezésre.

Az ismétlő fegyver hátránya az, hogy nem bír mind ez előnyökkel; már a harc elején erősen igénybe veszi a fegyvert és a töltény-készletet a gyors tüzelés lehetősége; egyszerre 5 töltény kerülvén a töltségekbe, nagyon bajos megakadályozni a feles-

leges tüzelést, és így gyors tűz fogtámadni már ott is, a hol még csak egyes osztrákoknak elvéve kellene lenniük.

De mind e hátrányokkal fölér egy előny. Abban a stadiumban, a melyben az eldöntésnek kell bekövetkeznie, az ismétlő fegyver szakadatlan golyózaport ont az ellen soraiba; ha előbb sok felesleges töltény fecséreltetett is el, itt, hol a két osztráklánc a hatályos lötvámban áll egymással szemközt, a gyors tűz hátrányai egy csapásra előnyökké változnak át.

Kimutatott dolog az, hogy a Manlicher ismétlő fegyverével gyakorolt lövés perczenként 36 lövést tud adni akkor, midőn a harc az eldöntés idejéhez ért, ez ölköklő gyorsítást megemeli a saját harcossáinak öntudatát, másrészt hathatós pusztításokat vezet az ellenfél soraiban. Minél több golyó jut az ellenség osztrákláncába, annál több az esélye annak, hogy az ellenfél emberei harcoképtelenné tételnek.

Ha már most előbbi felvetésünkre visszatérünk és supponáljuk azt, hogy a mi egy töltésű fegyverünk szembe jönne egy ismétlő fegyverrel ellátott ellenféllel, miképen állana akkor az esély a harc legfontosabb fázisában: az eldöntésnél?

Kétségtelenül úgy, hogy az ellenfélhez képest mi csekélyebb számú golyót tudnánk a másik osztrákláncba átküldeni, tűzünk kevesebb volna hatályos az ellenség tűzénél.

Ez az egy tekintet mérvadó a kérdés eldöntésénél. Az osztrák-magyar hadsereg nem teheti ki magát annak, hogy az eldöntés perczében az ellenség oly hatályos tüzet fejthessen ki, a mire mi képesek nem vagyunk. Elutasíthatatlan köteleesség volt tehát az ismétlő fegyver behozatala. — De azért nem hunyhathunk szemet a rendszer hátrányai felett sem. Az ismétlő fegyver gyorsabb tüzelést eszközöl. Ennek folytán módját kell ejteni annak, hogy a harcossá töltény készlete megszorítások.

Erre nézve figyelembe vétetett a kisebb kaliber kérdése. Ha mi a mostani 11 milliméteres kaliber helyett nyolcezer kalibert hozhatnánk be, ugy gyalogságunk 130 töltényt vihetne magával a két táskában. — tehát tetemesen többet mint most, még pedig a nélkül, hogy a mostani tehernél többet kellene a gyalogosnak viselnie. Ez iránt számos kísérlet tétel, a melyek eredménye az volt, hogy a kisebb kalibert nem hozhatjuk be mindaddig, a míg a mostani löpőruha hatályosabb

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

A tengerész hazaérkezése.

— Meis A. úr Szabadka Gyula —

„Igen, uram, úgy volt ez! szolgálon egy csapra gyomra testemnek sírul, ha össze nem szomszort minden csontjait és alváló csabítónak.”

„Pfiu, Jym! Ilyen derék tengerészes mint ön, nem illenek a boszagondolatok. Ugy sem változhat már a dolgom.”

„Igaz van uram, — de éppen azért, mert már nem változhatatok a dolgom, nem szabad e semmirekellőnek az ő gazdasági gyűlöletét élveznie! — Így hát az Urnak igazságában kételkedünk kellene!”

„Hallgasson Jym! Isten keze rettenően bünteti majd azt, ki őnt és övét ily nyomorba dönté — higgye el nekem, jobb lesz így. Hagyjon mindat a jó Istenre!”

„Ezt már nekem mások is mondták, — de nem tudok — nem tudok uram, utóli szabadulni — nem, saegény lelkeim dővére mondom! — Nem tudok! — Vörös fátylekint lebeg szemem előtt, ha arra gondolok — oh szerencsém körmeimel ki tépni szívét kebeléből, — napokig, hetekig tartó gyötrelém között szeretném látni, mint kirlődik lábaim előtt — és még mindig nem lenne bossurágyam kielegitve — még mindig nem!”

„Hallgasson, Jym! — Borsasztó őnt végig hallgatni, — a kapintánnyak nem lesz szabad önt, a hajórol elengedni, ha kikötünk, különben kess a legnagyobb szerencsétlenség! — királt most, midőn egy üveg rhummal több van a fejében!”

„Rhum... több? — Csakoldi uram! Ez ne legyen a fejében, — mert teljes öntudatnál akarok lenni, mikor e semmirekellőt zsinnegel megfogtom; — nem akarom magamat megfosztani etől az élvezetől!”

„Adja ide edes anyja levelet, melyet Gibraltarban kapott Jym! Majd fölolvassom önnek a bizonyára más gondolatok fognak támadni réges agrában.”

„Lege est uram! — Itt van; — nagyon meg van büntelve es öreg asszony, igen nagyon! Adja meg a jó Isten őt; — tölem sohasem fog esmerhányó szavakat hallani! — Itt van a levél, uram, — ma még nem olvastam át, miként minden nap tesszem. Had halljam, hogyan hangzanak edes anyám szavai, ha idegen hangosztatja azokat...”

„Üljön le és hallgassa nyugodtan!”

„Kedves fiam, Jym!

— Talán végnapjamban írom hozzád e levelet, mert nagyon beteg vagyok; nagyon lehetőséges, hogy ezek lessenek az utolsó az utolsó szavak, melyeket hozzá intések! — Sokszor okotál nekem búbanatot fiam! — távoztak el minden haragodat szived-

ből, mert nemokára mindnyájunknak bírja itél meg engem... bocsás meg fiam, — akarod?...”

„Adja meg az Isten a jó öreg asszonyt! Oh, mily csodálatosan hangzik, ha ön olvassa uram! — Tovább, csak tovább!”

„...Ha valaki ily sokáig fekszik magányos betegságon, nagyon sokat gondol a multira fiam! és sok olyan jut eszébe, a mit azelőtt követett el, egészen másképen mint akkor, a mikor azokat elköveté. Nagybátyá, falunknak megboldogult lelkisátozóra, mindig azt mondta, hogy betegnek lenni halálunk előtt, nagy isteni áldas, mert életünk örvényében nem késülhetünk illendően a halálra. —

Eppen utolsó betegségekben történt, hogy valshára megadta azt az oly sokszor megtagadott beleegyezését, hogy apaddal házasságra lépjek, kinek hivatala oly megszégyentült nagybátyád hivatalától, mint a szegény kolduló barát a falu lelkisátozótól! — Tíz évvel kellett volna apádnak tovább élnie, fiam, — és minden másképp lett volna! Erős volt ő mint a vas, megtörhetetlen mint a szikla, de jó és észlel mint a gyermek, ki a legközelebbi pillanatban már elfelejté, hogy valaki neki kelemelenséget okozott!”

„Hallja, Jim, miként gondolkosott atya?”

„All right!... Olvasson tovább, uram! — nem tudom ésszel felérni, hogy mi fog-

el, ha hallom őnt e levelet fölolvassni — úgy vélem, hogy már nem is es a valódi levél!”

„Az volt a nagy szerencsétlenség, hogy oly korán elvesszem! — egyedül maradtam akkor, gyámoltalanul és minden vagyon nélkül a faluban. Ehhez járult testvérem szerencsétlensége is, kiről azt gondoltam, hogy Yorkban van még mindig mint nevelőné — Isten neki bizonyosan megbocsájtott — halalos ágyán adta át nekem két hónapos apátlan gyermekeit. Tíz mindezekről mit sem tudok, keves fiam! — Hisz alig valál három éves, de talán neha egy-egy pillanatban édesbe jut, midőn egyszer kora reggel fölbredelel, engem dolgozni látál!... Addig még nem aludtam fiam! mert csak úgy volt lehetőséges elget szeretnem, hogy kettőtököt az inségtől megóvjalak... De idővel jobbra fordult sorunk; kisedő óvo lettem a faluban és akkor arany — napok jártak! — A jó Isten láthatólag ségélyezett engem a nagy örömem telt bouned és Lucyban, ki mint a szegény rózsabimbó felvirult!”

„Mi es, Jim? Valóban, mégsem akarja a rhumos üveget elvetni?”

„Olvasson tovább uram, — ki mint a szegény rózsabimbó felvirult — innoem kell, innoem kell! — Mint a szegény rózsabimbó, igen, oh es igaz! Mint az edes Isten legszegény angyala — és midőn már senkiem

explozír anyag nem áll rendezésünkre. A kaliber megkisebbitése által ugyanis, a mostani löpörrel a tölteny oly hosszú szavá válnék, hogy azt semmiféle fegyverbe bevezetni nem lehetne.

Nincs ugyan feladva az a remény, hogy hatályosabb löpor fog valamikor találatni és ez iránt szakadatlanul folynak is a kísérletek, de egyelőre a mondottakból a kaliber összköztetésére gondolni nem lehet és így a 11 kalibert kellett az új fegyvernél is alkalmazni, a minék meg van az az előnye, hogy az öttöltényes Cartouche ok kifogyta esetén, a régi Werndi töltő nyeket is lehet az új fegyverhez alkalmazni.

A kisebb kaliber nem lévén ez idő szerint behozható és a gyalogos nagyobb megterhelhetőség nélkül ennélfogva több tölténnyel nem lévén felszerelhető, más módon kellett gondoskodni róla, hogy az ismétlődő fegyverek gyorsabb töltési képességének következtében tölteny hiány talán éppen a döntő stadiumban be ne álljon.

E czélból már az ideai hadi Budgetbe van egy összeg felvéve, a mely a zászlóaljaiq municiozus szekerének szaporítására fog fordítatni. A gyalogos több terhet nem hordhatván, másrészt azonban több tölténnyel levén szükségese, e többletet a megszaporított szamu szekereken fogják utána hordani. A hadügyi kormányzat azonban még ezzel sem érte be. Ep most folynak ugyanis tanulmányozások az iránt, hogy a tölteny készlet ne csak zászlóaljakként, hanem századokként külön-külön szekereken vitessék a csapat után. E szekerek az u. n. "Gefechstrain" (harc szekér vonal) részét képeznék és azt az előnyt nyújtanák hogy a tölteny kiegészítést az útközött alatt nem kellene a szétszört harcmező mellett meglehetősen távol fekvő zászlóalji központokból előhozni.

Éz újításnak meg volnának két ségtelenül a maga hátrányai is, a mennyiben minden gyalog ezred oszlopát 16 kocsival hosszabbá tenné és így a már amúgy is nehézkes négy zászlóaljas ezredek mobilitását még inkább összköztetené. Ez iránt a tanulmányok még nincsenek befejezve és további folyamatban minden esetre felkimeretes mérlegelésre fog találni ama kérdés, vajlon ez újítás előnyei fölérik e a hátrányait?

Mindezekből látható, hogy a hadügyi kormányzat az ismétlődő fegyverek kérdését a legnagyobb gonddal és lelkiismerettel igyekszik megoldani.

A közvélemény minden esetre meg nyugvást fog ebben találni, szemben azon újabb igényekkel, a melyeket a hadügyi kormányzat a monarehija ved-képessége érdekében a nemzet áldozatkészsége iránt támaszt.

* **Körrendelet.** Bécs-Budrogh várme-gye alispáni hivatalától. A zombori királyi törvényszék eskökének folyó évi október 17-én 1076. szám alatt hosszán intézett írátaiból tudomásomra jutott, hogy a bírósági iratok kézbesítésének eszközése körül igen gyakran olynemű rendellenességek merülnek fel, melyek egyrészt az idevonatkozó törvény a rendelkezéssel ellenkeznek, másrészt a törvényekhez menesere felteie bémó hatást gyakorolnak.

Ennelőgy mindenkéltől szigorú kötelesegevé teszem az eljárási iratoknak, hogy a most készülő községi szervezés szabályrendelet által gondoskodjanak az ilyen ügyekben jártas községi kézbesítő község, illetve a szükséges kepeat több ily község felállításáról, vagy ha ez nem mutatkozik eszelzésnek, ugyancsak a szervezési szabályrendelet által bizasnak a kézbesítés a községi, illetve közegekre, ki az 1875. X. t. cz. és az azt elebejeltező 1875. évi 2036. szám alatt kelt belügy- a igazság- ügyminisiteri rendelet értelmében különben is köteles a kézbesítésköt eszközölni, s ezen községek az illetékes kir. járásbíró-szaghoz leendő törvényszerű a azonnali be-jelentését el ne mulassák.

szelidített meg, sem anyám, sem a tanító, sem a lelkész, vállaimra tette akkor a kezeket: „Légy jó Jim!” — mondá ő — és akkor báránysszid lettem! — És most innom kell, uram, innom kell különben a tengerbe vetem magamat! ... Ugy ... ez égött, ez földült! — — Mint a szenge rózsabimbó felvirult! ... olvasson tovább uram! Vannak utatásos fergek, melyek a legaszabb rózsákba maszának és elhervasztják azokat! ... Meg egy kortyot! ... Halhogy van ez jó! — Mint a szenge rózsabimbó. —

„Te tudod azt, hogy mi történt, jó Jim — midőn a jogyzó jött és kijelenté, hogy egy magas rangú ur, ki nem akar magát megnevezetni, halálra agyan kétezer guinee-t hagyott a mi Lucynknak, — te tudod azt, hogy kötelelve érzem magamat az a városba vinni, hogy ott új állapotához illő nevelést kapjon melyet a mi falunkban meg nem kaphatott volna. — Nem volt ez helyes? Nem tudom fiam, de mi földi lények nem vagyunk mindentudók s én mégis azt gondolom hogy helyesen cselekedtem. És hogy a jogyzóékhez adtam, ki veheti ezt rossz neven tőlem? — Hiszen oly be-cületes család volt ez, Lucy náluk illemt és szép modort tanult, melyet lehetetlen lett volna a mi kised falunkban elajátania. Vak voltam fiam belátom azt, de igazságos is voltam, mert különben Lucy-t magammal tartottam volna s a vagyon kamat-jának egy részét megtartottam volna ma gannak az ő ápolásáért így cselekedtem én, mert nem akartam vagyonból semmit sem

birni; én csak az ő jövőjére, szerencséjére gondoltam — ismétlem ezt péked Jim, szegegy fiam! Isten tudja, voltak-e jó neze-teim, de vak voltam! —

„Igen, igen ... Vak voltál anyám, vakabb a Bileannál, ki az Úrnak angyalát nem látá! — Miért vette el úregemet uram? — Nem fogja fel azt, hogy esen elakított hajón, mely laaabban megy mint a csiga, innom kell, hogy esaméletemet el ne vesztsem; de legyen elakított uram, ha egy csópp is nyelveimre jó, ha Angliában kikötöttünk.”

„Te is sok bajnak okozója, fiam — mert ha én Lucy-t, kit jó helyen gondolk, úgy semmi felgyeletet nélkül hagyan, ez azért történt, mert minden időmet rád kelle fordítanom. Mily vadá levei egyseire: már senkinek fékezhetet meg, — mi sein volt többé rád betolyással, sem tanított in-tóse, sem a lelkész oktatással, sem pedig az én gondom e könyeim. Te, unokája a plebánosnak, fia a leghecsületesebb és a legaszabb embernek, — te a falu rene lettél, — mindenki kikerült, ha látott — mindenki kérdést kívánta, hogy megsza-badjanak tőled. Oh, hány hosszú ajksákn késtem terden állva esed Istenem, hogy könyöröljen rajtam és rajtad — hogy tege-d megjobbitson! Mert csak magam érzem, csak én magam tudtam az egész faluban, hogy szived, deákára minden földi tetel-nek, mégis jó volt. — Nem volt igazam?”

(Folytatása következik.)

Figyelemtetem továbbá a községi el-járási iratok, hogy a kézbesítési venyek ed-igben igen gyakran felmerülő eszedelme-be-giditása, vagy annak egyáltalán való esmu-jandása esetén az illető felelős eszedelme-közege ellen a törvény szigorú fog alkai-maztatni, a kézbesítők kötelesek a ke-zbesítést végezt hozzájuk érkezett irat-akat az 1875. évi 2036. számú bel-tek az igazságügyminisiteri rendelettel elő-írt szabott jegyzékbe beiktatni s a be-erkesző sorrendje szerint kézbesíteni, a „sürgős” szóval jelölt iratok azonnal kézbe-sítendőek. Ezen jegyzék minden év végevel az illetékes járásbírószaghoz küldendő.

A kézbesítési venyek szabályzo-rúval állítandók ki és a kézbesítő aláírás-ával, az átadás napjának megjelölésével és a megmagyarázást igazoló záradékkal lá-tandók el.

Előfordult, hogy a kézbesítendő ügy-irat hetekkel előbb póztatatra, a határ-elő lejártá után azon jelentésnek küldetve vissza, hogy a kitűsött határidő elmulván, a kézbesítés nem eszkösülhető”. Ily esete-ekben a községi törvény 90. §-ának a) pontja alapján figyelmei eljárásnak van helye.

Megtörtént, hogy a czimzett egyen az iratokat elfogadni hajlandó nem lévén, a veny az azon egyszerű jelentéssel érkezett be, hogy a kérdéses iratot a fel-elfogadni vonakodván, nála hagyatták; sőt megtört-ént, hogy a fel az iratot elfogadni nem akarván, a községi kézbesítő — sürgetlen-ven a kézbesítés — a helyett, hogy a kéz-besítést fogantatottá volna, magát az irat-ot küldte vissza asszal, azt „a fel elfogadni ismételt kintálás mellett sem hajlandó” ho-lott az idézett törvény a rendelet értelmé-ben vonakodás esetén az irat minden esze-ben a felvétel ott hagyandó s az ottha-gyása — ami ily esetben a kézbesítést pó-olja — két név szerint m g. szendő ta-nulval igazolandó.

Különösen felhívom figyelmet a köz-ségi eljárási iratok, a váltó-ügyekben eszkö-sült kézbesítésre, melynek dacára, hogy a kézbesítési kérvények egyes rovatai le-hőző határozott utasítást tartalmaznak, a kézbesítő részére, mégis néhány dicseretes kivételt képező községi kézbesítő lassámi-tásával azon utasítások legtöbb esze-ben figyelmen kívül hagyatnak.

A váltói venyek V. rovata fejében a következő utasítás foglaltatik: „Jelentes arról, hogy a kézbesítés mikor, mily módon történt, vagy az miért nem eszkösülteett Ezen jelentés a kézbesítő hités személy által is aláírandó”. S mégis nemcsak az aláírások maradnak el, de maga a rovat is üresen hagyatik; utasítom tehát az eljárá-si iratok, hogy az utasítás szoros betartásáról gondoskodjanak.

Feltelesen kellene, hogy a községi jegyzék a kézbesítést kösött oly primitív ügyi fogalmakkal nem bíró egyen, a kinek arról nem volna tudomása, hogy a váltó-képesség legelősi feltétele az irni tudás, sem letesik; s mégis ismétellen tapasztaltatott, hogy a váltón szereplő egyének szülő vál-tói iratok átvételii elismerésnyével a czim-zett sajtákeztől aláírása helyett annak köze-gye van alkalmazva, olykor még az is a nevrő kitüntetése nélkül; eslvárom ennélfogva a községi eljárási iratok, miszerint erélyesen gondoskodni fognak arról, hogy ilyen esetek, melyek már általánosságban is ki-rívó felületességet jeleznek, a szigorúab váltó eljárási iratokban hanyagságot az ügyvel nem tartódtat. Az iratok eltekpp azon sajnó feltévesre engednek következtetni, hogy a kézbesítők a felelők személyesen nem is érintkezvén, a községi kibirák, vagy még járatanabb egyének útján eszkösültek a kézbesítésre, a jövőben több elő nem fo-rdulnak.

Sajnosan esett tudomásomra, hogy a bünyegyekben, hol a közérdek mellett nem-csak az egyesek vagyoni előnye a érdeke, hanem gyakran személyes szabadságának kérdése is forog szóban, — még nagyobb hanyagság tapasztaltatik.

A kézbesítési venyek itt is rend

eserint elkeve érkesnek vissza vagy ép-pen a hatánapon, a mikor a bíróságoknak a nastán eszkösleges intészekes megteie-lére, esetleg a többi szabályszerűk megie-désétt fel es tanának a tárgyalások elna-polásáról kelt időben értesítésére már nem áll elég idő rendelkezésre, máltal egy-részt az állami kincstárnak indokolatlan ki-rádat okoztatni, másrészt az ügy eloldo-sával a büntető igazságszolgáltatás esceved, itt is eslvárom tehát az eljárási iratok, hogy a büntügyi iratoknak kellő időben leendő szabályzerű kézbesítésére a venyeknek az ille-tekés bíróságokhoz leendő gyors visszate-rjesítésére a kellő figyelmet fordítandják.

Tudomásomra jutott végül azon sajnó körülmény is, hogy a beidézett felek a kellő kintálás, sőt még a kiküldött írás-sék nélkül is egyszerűen azon utasítással küldetnek be, hogy Zomborban (vagy esze-leg máshol) a bíróságnál jelentkezzenek, a így a legelősi esetben is csak hosszas kér-dezőkötés után állapítható meg az ille-tekés hely, hvá az illető berendeltetett, gyakra előfordult, hogy a felek a törvényzekek helyett a járásbírószágnál vagy megfordítva jelennek meg, s elmaradásukkal az eljárást megakasztják, a nem ritkán, mint később kiderült, az elmaradt, de nem hibás fel-elő a személyes szabadság is esreleses ha-tározatok hozatalára és fogantatására is adnak okot. Előfordult már az is, hogy a felek a nekik szülő írászesek átadása nélkül egyszerűen a megelészára való megje-lezésre utasítatnak, s így a megye terjele-men saekháiban rendeltési helyükre nem találya, gyakran csak akkor kénylen helyre, mikor már elmaradásuk folytán az ügy tárgyalható nem lévén, a többi jelenvolt felek elbocsátattak. Kötelesegevé teszem tehát az eljárási iratoknak, hogy a beidézett fo-leknek mikor és hol leendő megjelenésük felől a községi kézbesítő által leendő kint-álása iránt intézkedjenek.

Mindezeknél fogva utasítom az eljárá-si iratok, hogy ezen a fentebbekben vázolt törvény- a rendelethei utóköz a a törvény-kezes menesett bémó eljárás megszüntetésé eszedő rendeletom minden egyes pontját fontolóra véve, a leirt visszafogók megszüntetése iránt egyrészt a községatyás alóbb közegeibe vetendő hisalom érdekében, más-részt, mivel az ilyenem mulasztások ugy a községatyási, mint az 1875. évi XX. t. cz. 6. §-ának alapján a törvénykezesi hatóságok által is megfordítára számíthatnak, hathatóság gondoskodni fognak Zomborban, 1886. évi november 8-án Az alispán helyett: Karácson Gyula, főjegyző

Városi közgyűlés.

Tegnap szerdán d. e. 9 órakor a vá-rosháza nagytermében tartott meg a vá-rosi rendes közgyűlés. A főispán, mint elők megnyitván a gyűlést, szükségesnek véli a házi és adópénztár megvizsgálására egy három tagú bizottság kiküldését. Az ulti az elnöki előterjesztést elfogadva, Buday József, Schaffner Józsefet és Lajossevit G. Jakabot küldte ki a vizsgálat eszközlésére.

A tárgysorozat érdemleges tárgyalása előtt indítvány tette meg azon rendörök megjutalmazására iránt, a kik Szabó Leb-benes Jánost kérezerítették. A közgyűlés a legközelebbi ülésre határozta ez ügy tárgyalását.

Ezek után áttérték a felvett tárgysoro-zat megvitatására:

1. Belügyminisiteri rendelet, a köz-ponti választmány újbóli megválasztása tárg-yában. A rendelet értelmében a választás meg-ejlesztett, még p eddig tit-k os szavazás útján. A beadott 30 szavazat egyhangulag Barthal József, Dr. Csibás Béni, Esztergany Károly, Falcione Gusztáv, Falcione Nándor, Gertinger Pál, Huszvéth

javán, Konyovits Jusztin, Lallosovcits Jakab, Poeskay Sándor, Thurszky Jenő és Vukicsévs Péterre esett.

2. Sándor Béla főispán úr 6 millió-ságának átirata, mellyel a megtartott számközlők jegyzőkönyvének másolata megküldték.

Miután az átirat és a jegyzőkönyvi másolat felolvastott, — mely utóbbi a városi hivatalnokoknak kiosztott ügydarabok számával, azok mintékifelhasználásának, a restaurációval, pénzüri, levéltári szemlével stb. foglalkozik. — Barthal áll fel, s sajnálatának, de megbotrunkozásának is ad kifejezést a néhol tapasztalt hivatalbeli mulasztások iránt, s kéri a közgyűlést, hogy jövőben az illető hivatalnokokat nagyobb pontosságra és lelkiismeretesebb kötelességétudásra utasítsa.

3. Törvényhatósági átiratok. Tudomásul vétettek.

4. A városi közigazgatási bizottságok bejelentése, az illésről igazolatlanul elmaradt bizottsági tagok iránt. Tudomásul vétették.

5. Zsigmond Béla mérnökkel az ártézikum felújítását kötött szerződés. A szerződés teljesítésének mellőzése az a figyelmeztetés, hogy mielőbb fogja a város a költségeket fedezni. Az előterjesztés a zombori takarékpénztár által adományozott a már kamatozó 15000 forintot a felújítás költségeire fordítani, s ha ezen összeg kevés lenne, a többit egy felveendő kölcsönből fedezni.

Barthal a ministeriumhoz felterjesztendő javaslatot módosítani óhajtja, hogy az ügy a ministeriumnál a kölcsön kérdés miatt fennakadása ne ütközzék, — s azon véleményének ad kifejezést, hogy az egyelőre 300 öl mélyre tervezett furatás költsége kitévő 25500 forint, a megkezdésre a 15000 forint elég, — a többi pedig a kaszárnya építés, színház birtokbavétel stb. ezéjjel felveendő 400 ezer forint kölcsön azon részéből lenne pl. elvonandó, a mely a kaszárnya építését illeti, — de úgy, hogy egyrészt azon úgy se szenvedjen általa, — másrészt pedig fölélegesen váljék újabb kölcsön fövétele. Kéri ezen módosítást a javaslatba venni. A közgyűlés a változást helyesléssel elfogadja.

6. Gazdasági választmányi javaslata, a sörre kivetendő italmérési díj megállapítása, illetve felemelése tárgyában.

A gazdasági bizottság javaslata elfogadtatik, s annak értelmében, — tekintet nélkül a helyben főzött, vagy szállított sörre, — 1887. évtől kezdve a sör adója hektoliterenként 4 forintban állapították meg. A javaslat a költségministeriumhoz rendeltetik felterjeszteteni.

7. Gazdasági választmányi javaslata, 5 hold 860 □ ölnyi baraföldnek Asztner József Nándor úrnak örökön leendő eladása tárgyában.

Ez ügyben való határozat-hozatal a f. hó 20-én tartandó gyűlésre tűzték ki.

8. Gazdasági választmányi javaslata, az apatini eszárda mellett fekvő 1 hold 500 □ ölnyi földterület haszonbérének meghosszabbítása iránt Roheim testvérek által beadott kérvény tárgyában.

Az ide vonatkozó javaslat a Roheim testvérek kérvényét elfogadásra ajánlja, a mely évi 40 forint összegért további 6 évre kéri az említett eszardapart földterület bérbeadását. — Barthal indítványára azonban — a ki a föld fekvését illetőleg azon nézetben van, hogy az kitűnő farakodó hely lévén, kell hogy többet jövedelmezzen, — a tanács indítványa elvetették s nyilvános árverésen való bérbeadás rendeltetik.

9. Vár. tiszti ügyészségnek jelentése, az 1869. évről inségkölesön ezimén fennálló városi követeléseknek behajthatatlanság ezimén leendő leírására tárgyában. A leírás elrendeltetik.

10. Városi tiszti ügyészségnek jelentése, a városi házépítést és kövezési állapot illő régi haszonbérének behajthatatlanság ezimén leendő leírására tárgyában. Barthal

mindjárt az első követelés leírását ellenzi s a peres eljárást ajánlja. Minthogy azonban a főispán fölvilágosítja, hogy ez a bérbevétel még 1857-ben történt, s csakis azon évre szorítkozik, az osztrák törvény értelmében előlévél állván fenn, a hátralék összeg törlesbe kezdendő. A közgyűlés, — miután Barthal is elláll véleményétől — egyhangulag ez irányban határoz valamennyi ily nemű követelést illetőleg.

11. Számvevősegi véleményes jelentés, Falcione Antalnak késeleméni kamat elengedése iránti kérvénye tárgyában. A javaslatot megegyezőleg, Falcione Antal késeleméni kamata elengedtetik.

12. Fizetési előleg iránti kérvények. Letárgyaltatván, — az előleg minden egyes kérelmezőnek megszavaztatott.

13. Szabályrendelet a mutatónyok és látványosságok után fizetendő díjak iránt. — A tanács ide vonatkozó javaslata elfogadtatik, — mely minden a városban megtelepedő társulatra megfelelő illeték fizetését mond ki. E szerint a színházhoz tartoznak illetékek fejében egy előadást tartani a színházban, a helybeli szegényalap javára; komediások, „Párika Jancsik”, panorámások, más helyről való zenészek stb. azonban kötelesek közpénzben megjelölni az összegét fizetni a szegényalapra. Jótékonyozó előadók díjazásának helye nincs.

14. Szabályrendelet az éjjeli csendháborítás eltiltása iránt. A tanács nem alkalmaszható szigorú javaslatát a közgyűlés azon szempontból nem fogadja el, mert az ezen este helyesen alkalmazható, és egyoldalú szigorúnál fogva, bármely becsületes polgárának nevére is veszélyeztető.

15. Szabályrendelet, a fogadó, vendéglő, kávéház és kávéház iparokról. Mielőtt ez ügy tárgyalását megkezdte volna a gyűlés, — Barthal a meghívás és tár sorozat késői kézhez juttatását panaszolja, a mely körülmény nem engedi, hogy a gyűlés tárgyával előzetesen tisztában lehessen a meghívott is egy nem gondolhatja kellőg kitüntetve azok fontoságát; a jelen, és a 14-ik pontot is fölülte fontosnak tartja a város anyagi érdekeit tekintve s épen ezért kéri ezeknek a napirendről való levételét s azt, hogy ez ügyek december 7., vagy 9-ére egybevitelre a rendkívüli gyűlésen tárgyalassanak. Az elnök, főispán megígéri a rendkívüli ülés összehívását.

16. Szabályrendelet, a keresmáltatási jog gyakorlásáról. Szintén az említett rendkívüli gyűlés tárgysorozatába vétették fel.

Több tárgy nem lévén, a főispán a közgyűlést befejezetnek nyilvánítja s azt feloszlatja.

H i r e k.

Jókainé, Laborfaly Róza.

(1812 — 1886)

A magyar színművészetnek legfényesebben ragyogó csillaga borult a sötétség ejfelébe november 21-dikének éjszakáján Jókainé, Laborfaly Róza, az utóéletlen magyar tragikai művésznő sárjába dőtt. Pályája olyan volt, mint egy tündöklő meteor. Mióta a nemzeti színház megnyitására „Árpád ábrólésében” játszta a nő főszerepét, — azóta a művészetért lelkesülők igaz esodálattal adták paraitlan tehetségének. — Ragyogott, tündöklött hosszan, sokáig. Hogyne volna hát most kétszeresen szét az a sírhalm, amely örökre eltakarja őt előlünk? — hogyne volna kétszeres a gyász szívünkben oly művésznőért, — aki föltörekvésének ismerte — megmutatni, hogy mily erő rejlik a mi szép nyelvünkben, s hogy mire képes egy törhetetlen szív s egy érzé akarat a művészet haldátalul sárjában. — Elerte azt, amit maga elől kitűsített. Nem szavalt egy senki, mióta magyarul beszélnék, mint ő. — a hómók, kiket személyesített szerepében, — nem lehettek fen-

ségesebbek, mint ő! ... És mégis sárba rokadni! Fekete, gyászos sárba! Amilyen sötét az a sír nekünk, legyen olyan könnyű neki a nyugalom benne; alakja, mely örök ragyogásban fog élni mindörökkön a mi szívünkben, ragyogjon a mindenható trónusunknál és örök ragyogásban! a „kai annyi boldogságot nyújtott övéinek és világot nemestének, — legyen annak porán áldás és lelkenék örök világosság!”

Kinevezés. Bende Imre apát kano nok, Újvidék város or. képviselője beszerkezetében püspökké nevezeték ki.

Esküvő. Ehrenfeldt Arthur megyesi v. auti pénztáros a napokban esküdött Szabadkán örök hűséget Karvász Terka tanító-nőnek

Meghívás. A sombori koreolyászó egy-let f. hó 28-án vasárnap d. u. 2 órákor a városi ház tanácsotermében közgyűlést tart, — melyre a választmány a n. é. kö-sönéséget tisztelettel meghívja.

Jóteknység. Dr. Rátay József megyei főorvos a f. hó 3-án Kesztonurton történt szerencsétlenség egyik áldozata özvegyének, Urbán Jakabné újverházi lakosnőnek, nyomorúsága enyhítésére néma keblénél 50 forint adományt küldött.

Folyó hó 19-én a hegyesi csata emlék végrehajtó bizottság tagjai az országos honvédegyesület jóváhagyásával a következő választattak meg: Elnök: Kiss Abel, Bizottsági tagok: Gyikos Mihály, Szabó János, Horváth Illés. — Pénztárnok: Horváth Illés Jégzős; Karvász Lajos.

A szabadkai ügyvédi kamara Radics Mihály apatini ügyvédet köteleesség megszegése miatt, ügyvédi gyakorlatáról 3 hóra, Schmidt Géza 6-beteci ügyvédet pedig díjazott közbenjárók úján való ügyfelek szerzése, valamint szűrészet pártolása miatt, — 6 hóra felfüggesztette.

Szineszet. Közbejött akadályok miatt az első előadás csak szombaton fog meg tartani — A bérlet, bár szerint, — igen jól sikerült, — mert valamennyi páholy és 30 sártekek ki van bérelve. — A műsor a legközelebbi 6 előadásra a következőg állapították meg: „Szerelemi varissal”, vig operette és „A kölcsönkeri feleség” vigjáték, „Protektio” vigjáték, „Csigánybőr” nagy operette, „Sötét pont” Csiky Gergely legsikerültebb színműve, „Koldusdiák” operette és „Nömaaccipjezió” énekes posse. Bérelni meg folytton lehet Borsodi Vilmos művésztől (Borsodi ut. Kesztoner féle házában).

Gyászhir. Balázs József Báca-Bodrogh megyei árvasszéki irnok folyó évi nov. hó 23-án hosszú szenvedés után, életének 39. évében elhunyt. Béke poraira!

A szabadkai negyedmilliomos lópás tetteinek végre nyomába jutott a rendőség. Az oszoki sálóházban ugyanis: több oly értéktárgyat találtak, melyek Geigeről lopattak el, s melyeket Geiger, kit az esetről rögtön értesítettek s ki nyomában oda is utazott, sajátjának ismert fel. A sálóház főnöke emlékeztet arra az egyénre, ki a kérdéses ékezeteket nála sálóháza tette. Személyleírását is adta az illetőnek, melyben az ottani rendőség egy vakmerő betörőre ismert, ki rendőri felügyelet alatt áll. Eszen kívül még többen fogattak el.

Restauráció. Baja város törvényhatósági bizottsága — a mint értesülünk — e hó 29-én, hétfőn d. e. 10 órákor fogja tartani tisztújító közgyűlést.

Szalay Lászlónak — Maruzsich Lázár szabadkai polgármester ellen hivatali hatalommal való visszaélés iránt beadott feljelentés folytán a kir. ügyészség a feljelentést hiteles másolatban a szabadkai városi tanácshoz, illetve a főispánhoz áttette.

Elfogatás. Szabó Lebbencs Jánost, a megyezerte garadálkodó rablásban egyik érdekese tagját sikerült rendőrségünknek kézrekeríteni. Az eset a következőg történt: A vasuti pályahátulól visszatérő 2 konstábler a 8 és 15. számú, a főkapitány helyettesi rendelete a rendőri felügyelet

alatt álló egyének fölötti szemléjét végzendő a konyovicsi utcában Lakatos Józsi (Jokli) nevű gyanus csigány házába is benézett. Itt az ablakon keresztül egy fegyverőt felirát láttak a szobában le a fel járkálni, aki szintén gyanusnak ínt fel, elől-tük. Erősítésért küldték azért az éjjeli őrt, aki a 6 és 14. számú rendőrökkel tért vissza. Most a házat körülvtették. Együkük az utca-i, másikuk az udvari ablakot szállta meg, — míg a többi a szobába akart hatolni. Láttuk Lebbencs ur a- utca-i ablakon kigrogt, — persze az ott álló rendőr öléli karjai közé, — aki magával együtt a földre rántotta őt s előlőtti térmai segélyvel megkötözött a városra szállították. Csak ott tudták meg, milyen jeles fogást sikerült tenniük s hogy miért jött épen Zomborba elfogatni magát, s mert épen fenttíztelet Jokli atyafiához, — annak a történetét is elmondjuk. Lebbencs ur ugyanis Sztanisicon lovakt lopt. A lopt lovak gazdája persze keresetükre indult egy feloldó ór kíséretében, Saivacs felé mentek kocsin, mikor egy szembejövő kocsiba fogva az ellopott lovakat vették megismerni. Hirtelen megfordultak és a sötétségben előzni kezdtek a másik kocsi, melyről Lebbencs hamar legrótt s az éj leple alatt elmenekült. A sztanisici gazda nem törődött vele, — megállít lovat hazavitte. Lebbencs azonban, aki Jokli komájára gyanakodott, hogy az árulta el őt a lopt lovakat illetőleg, — Zomborba jött, hogy csendes sőtly figyelmeztesse a csigányi esetleges máskori árulkozások fejbevére álti leendő jutalmazására. De a gondviselés utjai kifűrésztelének, — ő vesztette rohant, a most a hűvösön elmekedik a sora kérelhetlenségéről és a szept szaladás gyönyörű voltáról.

Katonák és rendőrök. Zimozyba a valóságos háberuított ki a katonaság a rendőség között. Nem régebben ezek az urak egy korcsakban próbáltak meg egymás fején bajonettjeik élet. Azóta a város ostromlápokban van A rendőség, a hol erősböknek órák magukat, egy-egy katonát elfognak és elvernek, visszat a katonák sem engednek semmit a rendőröknek. A napokban néhány rendőr egy korcsakban mulatozó választástott körül s beakarta kisereni a városra; a miután ellenállt, derekasan elverték. Ezt megbosszulandó, f. hó 10-án két valóságosközleg az utcán elfogott egy városi rendőrt s útni-ven kezdte; ez azonban egy rugással kimenekült közülük s elfutott, mire a katonák utcahosszat kivont bajonettel előzni kezdtek. A rendőr egy kávéháza, menekült melynek ajtát belülről bezárták. A katonák erősítésért küldték akaszárnyába s oszakhar 30—40 közlegény gyűlt a kávéház elé s a rendőr kialsztást követelték. De miután est nem tették meg ellálták a ház valamennyi kijáratát s neki mentek a kávéház ajtajának, hogy feltörjék. Ekközben a rendőr egy szomszédkáza kerítésén át elmenekült. A vendégek néhány segítségért akart menni a városra, de a katonák üldözöbe vették őket, mire ezek kénytelenek voltak szobáikat használni a védekezésre. A városban valóságos panik uralkodott. A rendőrök, mindössze 12-en, nem mertek a tulajdonó számú katonaság ellen kivonulni s így ezek akadálytalanul garadálkodhattak Zimony utcán. Ezt meg is tették, a járó-kelőket insultáltak, nőket, gyermekeket kergettek végig az utcákon s a város felgyújtással fenyegettek. Esti 9 órákor a hazahívó dobperges vetett véget a garadálkodásnak. Zimony város polgármestere iatviraltul fordult a helygymnisterhez orvoslásért.

Nikolics András stanisici csigánytól járlat hiánya miatt a következő leírás u. m. egy drb 6 éves pajkansa, jegy és bélyegtelen 150 forint ért, egy drb 10 éves bélyegtel paripa, hátulról jobb csombján ismeretlen bélyeg 30 forint ért, egy drb. 14 éves, sötét sárga szőrű kanca, jegy és bélyegtelen 25 forint értékű lovak koboztattak el.

Moghívó. A szabadkai ügyvédi kamara választmányának, — mely áll: az elnökből, elnöki helyettesből, titkár, pénztárnok, ügyész, nyolc választmányi tag és négy póttagból — újbóli megválasztására az 1874 évi XXXIV. t. cs. 23. §-a alapján a kösgyűlést folyó évi december hó 26. napjának d. e. 10 órájára szennel kiűsöm, mird a kamara tagjait asszal értesitem, hogy a kösgyűlés a szabadkai takarékpénztár tanácskozási helyiségében fog megtartatni a egyedül tárgyat e választás megjelése képeendő, figyelemestem egyidejűleg az ügyvédi kamarának Szabadkán nem lakó tagjait az 1874. évi XXXIV. t. cs. 23. §-ára, mely szeriat szavazó jegyeiket saját pecsétükkel ellátva és kívülről neveiket ráírva sziveskedjenek bekülden. Szabadkán, 1886. évi november hó 18. — Dr. Guln György, a szabadkai ügyvédi kamara elnöke.

Kel er István ügyvéd és a „Neusatzer Zeitung” szerkesztője ellen rágalmassá és váltóhamisítás miatt emelt büntnyben a kir. itélő tábla az újvidéki kir. törvénysek által hozott válaláhelyezési határozatot jórahagytja, miert is a végtárgyalásra f. évi december hó 7-ik napja tüzetett ki határidőül.

A protagált Szeged. A m. kir. államvasutak igazgatósága f. évi december hó 1-től fogva Szegeden városi menetjegy iradát nyit, hol az államvasutak valamennyi állomására valamint a csatlakozó vasutak és a külföld jelentékenyebb állomásaira asszó közvetlen menetjegyek, menettárti, fürdő és kör utazási jegyek válthatók és uti podgyász is feladható.

A postatakarékpénztár intézményének terjesztése eséljából a belügyminiszterium körrendeletet bocsjatott ki az összes hazai törvényhatóságokhoz. A postatakarékpénztár intézményét tárgyzadó és népszerű nyelven írt rőpirat van a rendelkezhez csatolva. A csel és intézmény a hivatalokkal és közegekkel megismerttetni és assokat minel tággabb körben való támogatására buzdítólag felhívni. Figyelmelen kívül nem hagyhatók továbba azok az előnyök, melyeket a postatakarékpénztár erkölcsi és jogi személyeknek nyujt az által, hogy egész pénzkészletüket ingyen teljesít, és a jelenleg kamat nélkül heverő pénzkészletüket is kamatot fizes. Tehát a községi előjárók, jegyzők stb. jól teszik, ha a postatakarékpénztárnak üdvös, és esziszertintéskedést az általuk keselt községi és egyéb pénzkészlete névre is minel gyakrabban teszik igénybe.

Butorozott csinos hónapok sszoba kiadandó bármely időponttól kezdve Cséendes-utca Oláh-féle házában — Bővebbet ugyanott. 10-5

Csak is nagy sikerének köszönheti általános elterjedését. Margitta, Magyarország. Tisztelt uram! Nagy örömmel tudostom ont arról a jó eredményről, melyet én és ném a Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsoainak köszönhetek. Mind a ketten folyvást emésztési zavarokban szenvedtünk s hasztalan próbáltunk számtalan orvosi és háziasert, mindaddig, mig a svájci labdacsoakkal nem tettünk kísérletet, a melynek aztán, mint emlitem, megjelpen jó eredmény lett, a nélkül, hogy legkisebb erőszaka

kos hatást éreztünk volna. Fogadja ezért legfőbbb köszönetünket, tisztelője Baum Bernát községi tanító. Mivel Magyarorszában a Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsoainak sokféle utánzatai léteznek, gondosan meg kell nézni minden dobozon a védőjegyet, mely egy fehér kereszt vörös mezőben Brandt R. névalírásával.

Nyilttér.†)

Tiszta selyem szövet 80 kr. pr. Mtr., valamint a 1. tr. 10. és 1. tr. 30. árú szövet 90 tr. 10. vég (szines, savonit) a tartított deszinetek) székül egyez rühak a darabokban vámentesen hához a szilyongyáldpót G. Humeberg ec. kir. udvari szállító Záhrt. — Maxia fordulatul. Levelek 10 kr. portóba kerülnek. 7-6

ÁGÉTES
SÁVANYVIZ
folytonos használata mint
I V O V I Z
járnványos betegségek
alkalmi kitűnő szedőanyag lesz.
Friss forrásban kapható:
minden gyógyszertárban, fűzzerkereskedésben
és vendéglőkben.

* E rovart alati közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.
Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos:
Dr. MOLNÁR GYULA.

Hirdetések.

Ritka kedvező alkalom
háziasszonyoknak!

Az üzlet általános pangása és raktár-tulhalmozás miatt kényszerítve vagyok nagy készletemet vászon, asztali teríték és zsebkendőkben, ur-, nő- és gyermek-fehérművekben legjobb minőségű téli és divatcikkekben melyen leszállított áron eadni.

Főraktár

JÁGER tanár rendszerű normalgyajuarukból, gyári védjeggyel ellátva, eredeti áron. Női tricót derek dus választékban, eredeti gyári áron.
Mennyasszonyi kelengyek pompás kivitelben és kezesség mellett, legjobb minőségben, bannulatos olcsó áron készítettnek a 30 év óta fennálló

MÜNZ MÓR L.

kesz fehérmű raktára által, Budapest, Dorottya-utca 4. szám

Zombori kereskedelmi és iparbank.
Hirdetmény.
Igazgatóságunk e hó 20 án tartott üléscében hozott határozata alapján, van szerencsenk e város és vidéke n. e. közönségével tudatni, miszerint hatóságilag engedélyezett

kézi zálogkölcson üzletet
saját házunkban (sz. György-tér, volt Zombory István féle ház) nyitottunk. Midn ezt a n. e. közönség becses tudomására hozzuk, megjegyznk, hogy előlget: arany, ezüst tárgyakra, ékszerekre, pénzmenekre, zértékpapírokra és mindazon árúkra, melyek romlásnak ninesenek kitéve a törvénysszabta kamatláb mellett három havi időtartamra adunk.
A becslést **FREY IMRE** úr, helybeli arany és ezüst műves eszközélenli Zomborban, 1886. évi november 21-én.
Zombori kereskedelmi és iparbank igazgatósága.

Huzás már a jövő hónapban.
Kincsem á 1 ft 11 sorsjegy 10 ft
Sorsjegy csak
17 Főnyeremény készpénzben
50.000 frt
10.000 ft, 5000 frt 20% lev. || 4788 pénznyeremény.
A magyar lovar-egylet sorsjegyi irodában: Budapest, váci-utca 6 sz.
Kincsem sorsjegyek kaphatók e lap kiadóhivatalában.

Sensatio hirdetmény.
A már 88 év óta fennálló
császár és királyi orsz. szabadalmazott.
Lichtenauer özvegye és fiainak pokrócz és takarógyára
székül raktárak által
lő-takarókat
90 ctm. hosszú és 130 ctm. széles, elpusztíthatlan minőségben, sötét talajban, élénk szegélyekkel:
3 kilo nehézségű, darabonkint 1 frt o. e. ugyanezen nagyságban főrima minőségben 1 50 kr o. e.
Kénsárga fiacker-takarók hatszoros kek vagy sötétvörös szegélyekkel 2 mtr. hosszú 1 1/2 mtr. széles kiténő minőségben darabonkint 2 frt 25 kr. a takarók teljesen szagtalanok igen vastagok és az által alkalmasak áy-takaróknak és szőnyegeknek stb., stb.
Továbbá eladunk mig a készlet tart **Jute-szőnyeg-maradékokat**
A legszebb deszinben 10 1/3 mtr. hosszú maradékban 3 frt 20 kr. Függönyök két szárnnyal egy draperiával, két embrassal 1 frt 75 kr. Ágytakarók 1 frt 50 kr. Asztalterítők 75 kr.
Minden minőségű szőnyegek raktaron. Minden eladásra szánt árak hibátlanok és ezekért jótállás vállaltatik. Nem teszők azonnal visszavétetnek. Bikkul utánvet mellett:
Czlm: Lichtenauer özvegye és fia,
Wien, I. Rothenhurmstrasse 14

SZABADALMAKAT
új találmányokra kieszaközöl és védjegyeket lajstromoztat minden államban
Benedek Lajos és társai
szabadalmi irodája,
BUDAPESTEN, muzeum-körút 10. szám.
A nm. m. kir. keresk. miniszterium 25324-886. számú körrendeletével ezen iroda a föltalálók figyelmébe és bizalmába ajánlatott.